

οὐ μὲν, ὅτι, ἐὰν καὶ τὰ πῖσι αἰσιν, ὅλας ἴσσι νο-
 μίζουσι ἐν ὁμοίᾳ, ὅτι, ἐὰν καὶ τὰ πῖσιν, πῖν
 τῶν αἰσῶν ἀξιοῦσιν ἐαυτοῖς, διὸ καὶ μέλιτες
 ὄνο γίνονται πολιτεῖα, δῆμος καὶ ὀλιγαρχία
 ὀλιγαρχία γὰρ καὶ ἀρετή. ἐν ὀλίγοις, ταῦτα δὲ,
 ἐν πλείοσι, ὀλιγαρχία γὰρ καὶ ἀγαθὸν οὐδαμῶς
 ἐκείνῳ, ἀπορεῖ δὲ πολλοὶ πολλὰ καὶ. τὸ δὲ
 ἀπλῶς παύτη καὶ ἐκείτην τετάρτην ἢ ἰσο-
 πητα, φαῦλον, φανερόν δὲ ἐκ τῆς συμβαίνοντος
 οὐδεμία γὰρ μόνιμος ἐκ τῆς τοιούτων πολι-
 τεῶν. τοῦτου δὲ ἀπορεῖ, ὅτι ἀδυνατοῦν ὁποῖο
 τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἐν ἀρχῇ ἡμερηθιῶν, μὴ
 ἀπαυτῶν εἰς τὸ τέλος καὶ π. διὸ δὲ, τὰ
 μὲν ἀρεθὸς μὴ πικρὴ ἰσότητι καὶ ὁμοίᾳ, τὰ δὲ τῆ
 κατ' ἀξίαν. ὁμοῦ δὲ ἀσφαλεστέρα καὶ ἀ-
 στασίας μέλιτες ἢ δημοκρατία τῆς ὀλιγαρ-
 χίας, ἐν ἡρώ γὰρ τῆς ὀλιγαρχίας ἐγγίνονται
 ὄνο, ἢ τε πῶς ἀλλήλοισι εἰσὶν, καὶ ἢ ἢ
 πῶς τὸν δῆμον ἐν τῆς δημοκρατίας, ἢ
 πῶς τῶν ὀλιγαρχῶν μόνον. αὐτῶν δὲ πῶς
 αὐτῶν, ὅτι καὶ ἀξίον εἰπεῖν, ἐκ ἐγγίγνε-
 ται τῶν δῆμον εἰσὶν. ἢ δὲ ἢ ἐκ τῆς μέ-
 τῶν πολιτείας, ἐγγίγνετο τῶν δῆμου, ἢ ἢ
 τῆς ὀλίγων, ἢ πῶς ἐστὶν ἀσφαλεστέρα τῆς τοι-
 οῦτων πολιτεῶν.

Κεφάλαιον 6.

Επει δὲ σκοποῦμεν ἐκ πῶν ἀπὸ τῆς εἰσῆς
 γίνονται, καὶ ἀ μεταβολῆς πῶς τὰς πο-
 λιτείας, καὶ πῶν καὶ ὁλοῦ πῶς τὰς ἀρ-
 χῆς καὶ τὰς ἀπῆς αὐτῶν. εἰσὶ δὲ τρεῖς, ὡς
 εἰπεῖν, τρεῖς τὸν ἀρεθὸν ἀσφαιστεῖον
 καὶ αὐτὰς τῶν πῶς τῶν. δὲ γὰρ λαβεῖν,
 πῶς τε ἔχοντες εἰσῆς, καὶ πῶν ἔνεκα
 καὶ πῶν, πῶν ἀρχῆ γίνονται τῶν πολι-
 κῶν ταραχῶν, καὶ τῶν πῶς ἀλλήλοισι εἰσῆ-
 σῶν. τῶν μὲν οὐκ αὐτῶν ἔχον πῶς πῶς με-
 ταβολῆς, ἀπῆς καὶ ὁλοῦ μέλιτες. διττόν,
 πῶς ἢς ἢ διὰ τυγχάνομεν εἰρηκοῦτες. οἱ μὲν γὰρ
 ἰσότητος ἐφείμενοι, εἰσῆς, αὐ νομίζου-
 σιν ἔλαττον ἔχον, ὄντες ἴσοι τοῖς πλεονεκτε-
 σιν οἱ δὲ τῆς αἰσῶνιτας καὶ τῆς ἑαυτοῦ, ἀπῆς
 ἑαυτοῦ ἀίωσιν, ὄντες αἰσῶν, μὴ πῶν ἔ-
 χον, ἀλλ' ἴσον ἢ ἔλαττον. τοῦτων δὲ, ἔστι μὲν
 ὄρεθῶν δικαίως, ἔστι δὲ καὶ ἀδίκως. ἐλάτ-
 τῶν τε γὰρ ὄντες, ὅπως ἴσοι αἰσῶν, εἰσῆς καὶ
 ἴσοι ὄντες, ὅπως μέλιτες, πῶς μὲν οὐκ ἔχον-
 τες εἰσῆς, εἰρηται. πῶς ὅν δὲ εἰσῆς
 εἰσῆς, ἔστι κέρδος καὶ τιμὴ, καὶ ταῦτα τὰ τοῖς.

alij quia si in aliquo sint pares, se penitus
 pares existimant: alij, quia si in aliquo pre-
 stant, in cunctis se superare arbitrantur.
 Quamobrem deæ præcipue fiunt guber-
 nandi formæ populus scilicet, & pauco-
 rum potentia. nobilitatem enim ac virtu-
 tem in verbis quidem omnes ferè vsur-
 pant. etenim qui re vera nobiles ac boni
 sint, nusquam centum reperiuntur: diui-
 tes autem multis in locis. Simpliciter o-
 mnino secundum alterutrum statueræ æ-
 qualitatem, improbum est, patet autem
 ex eo quòd contingit: nulla enim huius-
 modi rerum publicarum recipit stabili-
 tatem. Causa verò huius, quia impossibile
 est ex primo errore in principio commis-
 so, non euenire ad extremum aliquid ma-
 li. quare opus est partim arithmetica æ-
 quitate, uti, partim ea quæ est secundum
 dignitatem. Veruntamen tutior est, ac mi-
 nus seditioni subiacet popularis guber-
 natio, quàm paucorum. nam in paucorum
 gubernatione duæ gignuntur seditiones:
 vna inter seipfos, alia ad populum. In gu-
 bernationibus autem populi, vna tantum
 seditio fit, ad paucorum potentiam. ipsis
 verò inter se, quod quidem dignum dictu
 sit, non accidit seditio populi. Insuper me-
 diocrium hominum gubernatio, propin-
 quior est populari gubernationi, quàm il-
 li quæ paucorum: quæ quidem est magis
 D tuta, quàm aliqua huiusmodi rerum pu-
 blicarum.

CAPVT II.

Cum verò consideremus quibus de
 causis seditiones mutationesque re-
 rum publicarum eueniant, capienda sunt
 primo vniuersaliter principia, & causæ
 earum. Sunt autem ferè tria, de quibus ip-
 sis primo succinctè determinandum est.
 Videre enim oportet quemadmodum dif-
 positi ad seditiones deueniant: & quarum
 rerum gratia: & tertio quæ sunt initia ci-
 uilium turbationum, ac seditionum in-
 ter ciues. Quòd quidem igitur disponan-
 tur ad res nouas appetendas, illa est potis-
 sima causa, de qua iam diximus. quia alij
 pares esse volunt his qui plus possunt, &
 nisi hoc fit non acquiescunt: alij verò se
 præstare dignos putantes, indignè ferunt
 nisi plus habeant. hæc autem quandoquæ
 iuste cupiuntur, quandoque iniuste. infe-
 riores quidem vt pares sint, res nouas ex-
 optant: & pares qui sint, vt præstent.
 Quemadmodum igitur dispositi sunt qui
 res nouas quærunt, dictum est. Res autem
 pro quibus contendunt, sunt lu-
 crum, & honor, atque his contraria.